

Mis on pühima Altarisakramendi adoratsioon?

Lihtsalt öeldes tähendab pühima Altarisakramendi adoratsioon armulauaandides kohaloleva Kristuse austamist ja Tema saladuste palves vaatlemist.

Jeesus on armulauas kohal tõeliselt – kogu oma ihu, vere, hinge ja jumalikkusega. Pühal missal, armulauaandide pühitsemise hetkel, saavad leib ja vein Kristuse tõeliseks Ihuks ja Vereks. Alles jäävad küll leiva ja veini kuju, maitse ja kõik muud välised omadused, kuid tegelikult, olemuslikult on tegemist Kristuse Ihu ja Verega. Armulauasakramendi kaudu täidab Jeesus jüngritele antud tõotuse: «Ma ei jäta teid orbudeks, ma tulen teie juurde.» (Jh 14:18) Samuti annab armulauasakrament sügava tähenduse Issanda poolt taevaminemisel öeldud sõnadele: «Vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.» (Mt 28:20)

Pühima Altarisakramendi adoratsiooni ajal me valvame ja palvetame koos Kristusega, me jääme vaikseks Tema ligiolus ja avame ennast Tema armule, mida Ta meile pühimas Altarisakramendis kingib. Armulauas kohaloleva Jeesuse austamine tähendab viibimist Tema ligiolus, Maarja Magdaleena kombel parima osa valimist, Talle andumist ja Tema vaimulikku vastuvõtmist iseendasse. Pühima Altarisakramendi adoratsioon on Jumala ja inimese üheaegne sirutumine teineteise poole, haaramine teineteise järele.

Just seetõttu, et Jeesus Kristus on armulauaandides reaalselt kohal, võime neid austada sellesama austusega, mis kuulub Kristusele. Kristus ootab meid, ka pühimas Altarisakramendis. Ta ootab meilt usku, austust, armastust, tänu, kahetsust, meeleparandust – ning kõike seda Ta ka kingib meile, kui me pühima Altarisakramendi ees kummardades vaatleme palves Tema armastuse ja lunastustöö saladusi.

Pühima Altarisakramendi adoratsioon aitab meil astuda välja tavapärasest ning leida ja võtta keset igapäevaelu kiirust aega, et olla täielikult andununa koos oma Issandaga. Pühakiri ärgitab meid palvetama lakkamatult, ent me teame, kui väga me vajame kindlat aega ja kohta tõeliseks palveks ja pühendumiseks. Pühima Altarisakramendi ette tulemine ja palves vaikseks jäämine on selleks parim võimalus.

Jeesus on oma Ihu ja Vere sakramendi andnud eeskätt meie vaimulikuks toiduks, selleks, et me võtaksime seda vastu, seda sööksime ja jooksime ning nõnda Temaga üheks saaksime. Ent nagu meile kallite inimeste puhul ei tohiks me mõelda mitte ainult sellele, mida me neilt saame, vaid võiksime tunda rõõmu ka lihtsalt nendega koos olemisest, on ka pühimas Altarisakramendis kohaloleva Jeesuse ligiduses viibimisel ja palvetamisel hindamatu väärtus. Mida rohkem aega me veedame Jeesuse ligiolus, seda enam kogeme Tema päästvat, uuendavat ja tervendavat väge – ning seda enam õpime seda hindama ja Teda selle eest kogu oma eluga kiitma ja tänama.

Kristus on pühimas Altarisakramendis kohal kirikus asuvas tabernaaklis. Ta ootab oma lapsi lakkamatult, Ta ootab, et me tuleksime Tema ette, et Ta saaks meile kinkida oma õnnistuse.

Andunud palve ennast meile armulauaandides kinkiva Jeesuse ees muudab meid ja kasvatab meid Tema eeskuju järgi, ka Tema ennastandva armastuse sarnasuses. Kui hoiame silme ees endast meie pärast kõike andvat Kristust, siis ei saa me jääda ükskõikseks ka oma kaasinimeste vastu.

Armulaud on eluallikas, millest me ammutame ja joome Kristuse armastust. Aeg, mille veedame pühima Altarisakramendi ees, võib olla meie parim, sügavaim, tähendusrikkaim, rõõmsaim ja tervendavaim aeg.